

บทที่ 2

ความหมาย ประเภท และขั้นตอนการผลิตนิตยสาร

ความหมายของนิตยสาร

นิตยสาร¹ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Magazine ซึ่งเป็นรากศัพท์มาจากภาษาอาระบิก แปลตรงตัวว่าศูนย์กลางการค้าขายหรือคลังสินค้าที่เต็มไปด้วยสินค้า Magazine จึงเปรียบเสมือนห้างสรรพสินค้าที่เสนอสินค้าทุก ๆ แบบให้กับลูกค้าที่เป็นผู้อ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ซื้อว่าจะรับได้มากน้อยแค่ไหน

Magazine ในหนังสือพจนานุกรมฉบับของ Randonne House อธิบายว่า " เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ มีเรื่องขึ้นปก ประกอบด้วยเรื่องยาว เรื่องความ บทความและอื่น ๆ โดยนักเขียนต่าง ๆ มีภาพถ่าย รูปเขียน เป็นภาพประกอบเรื่อง รวมทั้ง เรื่องของเคล็ดน้อย เป็นเรื่องเป็นตอน เกี่ยวกับงานอดิเรก ข่าวหรือกีฬา"

Magazine ในสารนิพนธ์คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของ นางสาว ศิริทิพย์ พริกบุญจันทร์ อธิบายว่า " เป็นนิตยสารหรือสิ่งพิมพ์ใดที่พิมพ์โฆษณาออกเป็นประจำสม่ำเสมอ ใช้นชื่อเดียวกัน ไม่ว่าจะออกเป็นรายสัปดาห์ รายบิษั รายเดือน หรือรายปี ทั้งนี้ต้องอยู่ในลักษณะการเย็บเล่ม ถ้าไม่มีการเย็บเล่ม เราเรียกหนังสือพิมพ์

(สรุป "นิตยสาร" หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เย็บเป็นเล่ม เป็นรายสัปดาห์ รายบิษั รายเดือน หรือรายปี ประกอบด้วยเนื้อหาสาระต่าง ๆ โดยมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง และที่ขาดไม่ได้คือ สิ่งพิมพ์นั้นต้องให้ความบันเทิงซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อผู้อ่านกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง มีการออกแบบ จัดหน้า ทั้งเรื่องประกอบและภาพประกอบอย่างสวยงาม

¹Arnol W. Ehrlich, The Business of Publishing, RR. Bowker

ปัจจัยที่มีส่วนทำให้ตลาดนิตยสารเจริญเติบโตขึ้น

ปัจจุบันมีนิตยสาร นักธุรกิจ นายทุน และพวกที่อยู่ในวงการหนังสือหันมาค้าเดินธุรกิจนิตยสารเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากจำนวนนิตยสารที่วางขายอยู่ตามท้องตลาดซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีผู้ผลิตนิตยสารเล่มใหม่ ๆ ออกมาสู่ตลาดตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องมาจากมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้ตลาดนิตยสารเจริญก้าวหน้า ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ภาวะการรู้หนังสือของประชาชน กล่าวคือ เมื่อประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษา สามารถอ่านออกเขียนได้ มีความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจและมีการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เกิดนิสัยรักการอ่าน เมื่อเป็นเช่นนี้ ความต้องการที่จะอ่านนิตยสารจะมีเพิ่มขึ้น

2. สภาพเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนผลักดันอย่างมาก ถ้าเศรษฐกิจมั่นคง นักธุรกิจก็จะลงทุนค้าเดินธุรกิจได้อย่างมั่นใจว่าจะไปรอด ในขณะที่เดียวกันประชาชนก็จะมีเงินที่จะซื้อหนังสือมาอ่าน ประกอบกับสภาพสังคมที่ขยายตัวขึ้น การติดต่อสื่อสาร ในเรื่องต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสังคมจำเป็นที่จะต้องใช้สื่อมวลชนเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นโอกาสที่ธุรกิจนิตยสารจะมีความเจริญก้าวหน้าก็มีมากขึ้น

3. การขยายตัวของธุรกิจอุตสาหกรรม กล่าวคือ เมื่อมีการผลิตสินค้ามากขึ้น ผู้ผลิตต้องค้นหาวิธีการที่จะให้สินค้าที่ผลิตออกมากระจายไปสู่มือผู้บริโภคคนสุดท้ายได้อย่างทั่วถึง จำเป็นต้องอาศัยโฆษณาเข้าช่วย นิตยสารก็เป็นสื่อโฆษณาทางหนึ่งที่ธุรกิจสามารถใช้ในการเผยแพร่สินค้าได้

4. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาช่วยให้สามารถผลิตนิตยสารออกมาได้ในเวลาอันสั้น สามารถนำออกสู่ตลาดได้ทันความต้องการ ทำให้นิตยสารมีขนาด รูปเล่ม สีเส้นและภาพประกอบที่สวยงาม สามารถดึงดูดผู้อ่านให้สนใจหยิบขึ้นมาพลิกดูเนื้อหาสาระข้างในก่อนที่จะซื้อ

5. ความสนใจของคนที่แยกออกเป็นกลุ่ม ทำให้นิตยสารเกิดขึ้นตามความสนใจเป็นไปในลักษณะที่นิตยสารจะถูกสร้างขึ้นมาจากกลุ่มเป้าหมายกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตามประเภทเนื้อหาของนิตยสาร เช่น เมื่อเอ่ยถึงนิตยสารการแพทย์ ผู้อ่านก็รู้ว่าเนื้อหาภายในเล่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ อนามัย การรักษาพยาบาลคนป่วย ถ้าเป็นนิตยสารบันเทิงคดีก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับ

วงการเบคมินตัน การตีแบดให้เก่งนั้นจะอย่างไร เป็นต้น

ประเภทนิตยสาร /

นิตยสาร สามารถจัดแบ่งตามลักษณะผู้อ่านได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ¹

1. นิตยสารเพื่อผู้อ่านทั่วไป (Consumer Magazine) หรือ (General Magazine) นิตยสารประเภทนี้อาจมุ่งเน้นเนื้อหาให้ผู้อ่านเฉพาะเรื่องไปก็มี เช่น ด้านการศึกษา สตรี แม่บ้าน เป็นต้น ซึ่งถือว่ามีผู้อ่านในจำนวนมากและพิมพ์ออกมามากพอที่จะวางตามแผงหนังสือทั่วไป นิตยสารพวกนี้แยก เป็นพวกย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1 นิตยสารข่าว (News Magazines) ลงเรื่องคล้ายหนังสือพิมพ์ การจัดหน้า รูปภาพ ปก เหมือนหนังสือพิมพ์ ที่ต่างกันคือวิธีการเขียนข่าว ซึ่งเป็นแบบอธิบาย สรุป วิเคราะห์ เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

1.2 นิตยสารภาพ (Picture Magazines) ลงภาพมากกว่าเรื่อง

1.3 นิตยสารเรื่องย่อ (Digest Magazines) จะลงเรื่องที่เคยลงในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารอื่นมาแล้ว แต่นำมาตัดค้อย่อเรื่องเสียใหม่ โดยสรุปความให้ผู้อ่านได้ทราบข่าว หรือเรื่องราวสั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วเฉพาะตอนหนึ่งตอนใดที่สำคัญของเรื่องเท่านั้น

1.4 นิตยสารเบื้องหลังความจริง (Confession Magazines) นิตยสารประเภทนี้ส่วนใหญ่เขียนเรื่องหรือข่าวประเภทเบื้องหลังข่าว นำเสนอข้อเท็จจริง ภาพ เทคนิค มาตีแผ่ให้ผู้อ่านทราบ

1.5 นิตยสารแฟน (Fan Magazines) คล้ายนิตยสารเบื้องหลังความจริง แต่เน้นหนักทางด้านบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นต้น

1.6 นิตยสารกีฬา (Sport) ลงเรื่องเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่าง ๆ

1.7 นิตยสารบุคคล (Personal Magazines) ลงเรื่องบุคคลที่มีชื่อเสียงทั่วไป

¹ วิชา สุวรรณเพิ่ม. การตกแต่งต้นฉบับ. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

1.8 นิตยสารชายหญิง (Men & Women) ลงเรื่องของชายและหญิงโดยเฉพาะ แยกกันคนละฉบับ เรื่องชายก็เน้นหนักไปทางด้านความสนใจของพวกผู้ชาย และนิตยสารหญิงก็ลงหนักไปทางด้านความสนใจของผู้หญิง เป็นต้น

1.9 นิตยสารวิชาการ (Academic) ลงเรื่องเฉพาะสาขา เช่น นิตยสาร คณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.10 นิตยสารการ์ตูน (Cartoon) ลงเรื่องและภาพตลกขบขันทั่วไป จะเป็น ภาพวาดหรือภาพถ่าย มีคำบรรยายหรือไม่ก็ได้

2. นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (Specialize Magazines) มักเสนอ เรื่องราวที่เกี่ยวกับผู้สนใจ เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ หรือจำแนกแจกจ่ายกันเฉพาะกลุ่ม เฉพาะกิจนั้น ๆ นิตยสารประเภทนี้แบ่งออกได้เป็น

2.1 นิตยสารธุรกิจ (Business Publication) เนื้อหาส่วนใหญ่จะมุ่งเน้น ไปทางด้านธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ดำเนินงานโดยอิสระ ไม่ขึ้นกับบริษัท ห้างร้าน สมาคมหรือหน่วยราชการ

2.2 นิตยสารประชาสัมพันธ์ (Public Relation Magazines) นิตยสาร ประเภทนี้มักลงเรื่องเกี่ยวกับนโยบายขององค์การนั้น ๆ และมักแยกประเภทสำหรับผู้อ่านโดย เฉพาะ เช่น พนักงาน ลูกค้า ผู้ถือหุ้น เป็นต้น

2.3 นิตยสารสมาคม (Association Magazines) ออกโดยสมาคมต่าง ๆ เพื่อชี้แจงนโยบายหรือเป้าหมายหรือรายงานกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมหรือการดำเนินงานใน รอบปี แต่จะมีพวกสารคดีหรือบทความต่าง ๆ สอดแทรกบ้าง กลุ่มผู้อ่านอยู่ในวงจำกัด

2.4 นิตยสารเฉพาะกิจ (One-Short Magazines) เป็นนิตยสารที่พิมพ์ออก มาครั้งเดียวตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสำคัญ หรือเกิดอย่างพิเศษในบางครั้ง เนื้อหาจึงเน้น หนักไปในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาจมีภาพหรือคำอธิบายประกอบภาพคล้ายกับนิตยสาร ภาพ แต่ไม่ได้ออกสม่ำเสมอ เช่น หนังสือพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นต้น

นอกจากแบ่งตามลักษณะของผู้อ่านแล้ว จากการสำรวจบนแผงหนังสือให้ห้องตลาด ซึ่งมีนิตยสารต่าง ๆ วางจำหน่ายอยู่ สามารถแบ่งตามลักษณะเนื้อหาได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่¹

1. นิตยสารเพื่อความบันเทิง เป็นนิตยสารที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิงกับผู้อ่าน บรรจุเนื้อหาสาระไว้หลายประการ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและชอบที่จะอ่าน นอกจากความบันเทิงแล้วยังมีการสอดแทรกเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นเกร็ดความรู้ต่าง ๆ เช่น ข้อแนะนำในการดำเนินชีวิต ท้องแพทย์ การทำอาหาร เป็นต้น นิตยสารเพื่อความบันเทิงนี้ สามารถแบ่งย่อยออกเป็น²

- 1.1 นิตยสารการ์ตูน เช่น สตาร์ชอคเกอร์ โลกแมคมินตัน เป็นต้น
- 1.2 นิตยสารเครื่องเสียง - คอมพิวเตอร์ เช่น โลกคอมพิวเตอร์ สเตริโอ เป็นต้น
- 1.3 นิตยสารเด็ก เช่น ชัยพฤกษ์การ์ตูน สเวนส์ตัว เป็นต้น
- 1.4 นิตยสารถ่ายภาพ - การพิมพ์ เช่น ไฟโต้ ภาพถ่าย เป็นต้น
- 1.5 นิตยสารท่องเที่ยว เช่น ท่องโลก เพื่อนเดินทาง เป็นต้น
- 1.6 นิตยสารธุรกิจ เช่น ดอกเบี๋ย การเงินการธนาคาร เป็นต้น
- 1.7 นิตยสารบันเทิง เช่น คู่สร้าง-คู่สม ไอคิว เป็นต้น
- 1.8 นิตยสารบ้าน เช่น ตกแต่ง บ้านและสวน เป็นต้น
- 1.9 นิตยสารผู้ชาย เช่น กีฬากลางแจ้ง ทีเด็ด เป็นต้น
- 1.10 นิตยสารผู้หญิง เช่น สตรีสาร แฟชั่นดารา เป็นต้น
- 1.11 นิตยสารเกี่ยวกับรถ เช่น กรังปรีซ์ ยวดยาน เป็นต้น
- 1.12 นิตยสารศิลป-วัฒนธรรม เช่น ศิลปวัฒนธรรม ศิลลิ่ง เป็นต้น
- 1.13 นิตยสารเศรษฐกิจ เช่น นายจ้าง ข่าวจตุรัส เป็นต้น
- 1.14 นิตยสารสุขภาพ เช่น ไกล้มอ แม่และเด็ก เป็นต้น
- 1.15 นิตยสารการเมือง เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สื่อนาคศ เป็นต้น

¹ ตรีณี หิรัญรักษ์. "แนวโน้มนิตยสารในประเทศไทย." นิตยสาร. 2526

² สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย. ทำเนียบนิตยสารและหนังสือพิมพ์. 2527.

2. นิตยสารวงการธุรกิจ (Business Publication) เป็นนิตยสารที่มุ่งด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม และอาชีพในแต่ละสาขา ผู้อ่านส่วนใหญ่มักจะได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับวงการธุรกิจ อาจเป็นพ่อค้า นักการลงทุนและนักธุรกิจที่สนใจ นิตยสารประเภทนี้เป็นนิตยสารที่มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่ม แบ่งออกได้เป็นหลายประเภท

2.1 นิตยสารด้านการค้า (Trade Paper) เช่น วารสารไทยสมุทร

2.2 นิตยสารด้านอุตสาหกรรม (Industrial Publication) เช่น นิตยสารของสมาคมอุตสาหกรรมไทย

2.3 นิตยสารด้านวิชาชีพ (Professional Publication) เช่น วิศวกรรมสาร

3. นิตยสารข่าว (News Magazine) เป็นนิตยสารประเภทวิเคราะห์ข่าว ให้ความรู้ความเข้าใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยพยายามเสนอและรวบรวมเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นอย่างละเอียดทุกแง่มุม จากนักเขียนที่มีความถนัดแต่ละด้าน เช่น แหล่งข่าว เป็นต้น

ขั้นตอนการผลิตนิตยสาร

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการนิตยสารสตรีฉบับต่าง ๆ และจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการหนังสือ ทำให้ทราบถึงขั้นตอนในการผลิตนิตยสาร ดังนี้

1. การหาแนวความคิดในการจับกลุ่มผู้อ่าน

ในขั้นแรกนี้จะต้องมีการศึกษาตลาดเพื่อดูแนวโน้มทั่ว ๆ ไปว่า นิตยสารแนวใดกำลังได้รับความนิยมมาก แนวใดได้รับความนิยมน้อย และแนวใดมีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมในอนาคต ในแต่ละแนวมีการแข่งขันกันมากน้อยแค่ไหน และที่เป็นเช่นนั้นเพราะสาเหตุใด แล้วนำสิ่งเหล่านี้มาพิจารณาประกอบกับความสามารถ ความพร้อมและข้อจำกัดของผู้ที่จะผลิต ทำให้สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ว่าจะทำนิตยสารไปในแนวใด ไปยังกลุ่มเป้าหมายพวกไหน

2. การจัดการหาแหล่งเงินทุน

อาจจะเป็นการรวบรวมเงินทุนของตนเอง จากเพื่อน หรือจากการกู้ยืมเงินมาลงทุน หรือโดยการนำโครงการไปเสนอผู้ที่มีเงินทุนเพื่อให้เขาเป็นนักลงทุน

3. การดำเนินงานตามกฎหมาย

การจัดทำนิตยสารจะต้องได้รับอนุญาตด้านกฎหมาย อันได้แก่ พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ฉะนั้นผู้จัดทำต้องขออนุญาตเจ้าพนักงานการพิมพ์ของจังหวัดนั้น เช่น ในกรุงเทพมหานครก็ต้องขอ กับ แผนก 5 กองกำกับการ 3 กองบังคับการกรมตำรวจสันติบาล

ดังนั้นผู้จัดทำนิตยสารจำเป็นต้องไปติดต่อกับแผนกดังกล่าวข้างต้น โดยจัดทำแบบหัวหนังสือ ออกแบบให้เป็นจริงเพื่อการตีพิมพ์ การขอหัวหนังสือมีข้อกำหนดและแบบฟอร์มอยู่ (ดูภาคผนวก)

4. การรวบรวมคนและทรัพยากร

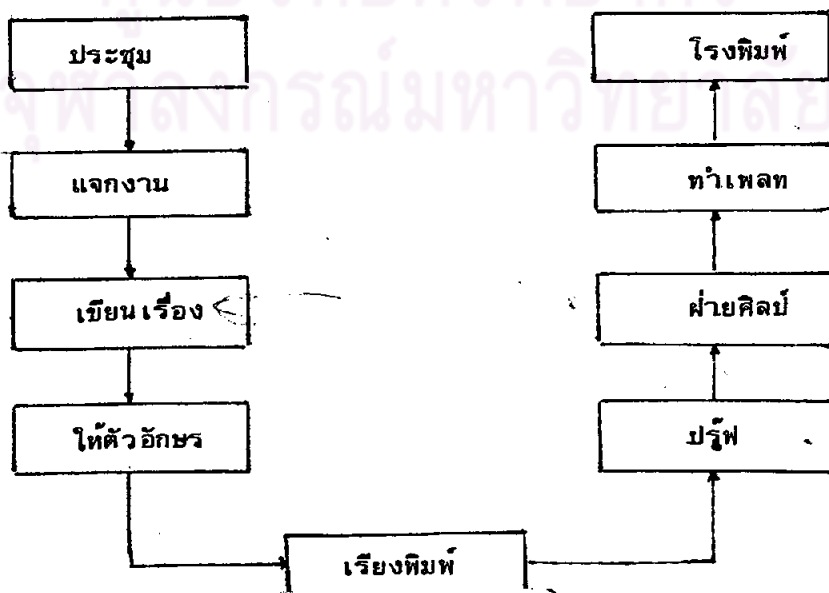
ในขั้นนี้เป็นการจัดหาทีมงานเข้ามาช่วยในการผลิตนิตยสาร ซึ่งทีมงานที่จัดหาเข้ามามี 2 ประเภท คือ

ก. ทีมงานที่ทำงานประจำ พวกนี้ได้รายได้เป็นรายเดือน ซึ่งทั่วไปเราเรียกว่า กองบรรณาธิการ อย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยบรรณาธิการและฝ่ายจัดรูปเล่ม

ข. ทีมงานที่ไม่ได้อยู่ประจำ เป็นพวกที่ได้รับการติดต่อให้เขียนเรื่องมาลงนิตยสารเท่านั้น รับค่าจ้างเป็นรายชิ้นที่เขียน ไม่ต้องมานั่งประจำที่กองบรรณาธิการ

5. กระบวนการกองบรรณาธิการ

ในกระบวนการกองบรรณาธิการโดยทั่วไปมีขั้นตอน ดังนี้

013630

จากรูป ในขั้นแรกจะเริ่มจากการประชุมของฝ่ายกองบรรณาธิการ เพื่อกำหนดเนื้อหา ภายในเล่มว่า ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง มากน้อยเพียงไร เป็นคอลัมน์อะไรบ้าง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 เป็นการแจกงาน คือ เมื่อกำหนดเนื้อหาภายในเล่มเรียบร้อยแล้ว บรรณาธิการจะแจกจ่ายงานออกไปเพื่อให้ได้ต้นฉบับกลับมา ในการจัดทำต้นฉบับนั้นทำได้หลาย ทางคือ จากนักเขียนประจำกองบรรณาธิการ จากนักเขียนนอกกองบรรณาธิการ บทความที่ผู้ เขียนส่งมา หรือจากข่าวคราวและบทความที่พิมพ์ออกมาแล้ว โดยจะดูความถนัดของแต่ละคนว่า ถนัดในเรื่องใด ตามดุลพินิจของบรรณาธิการ

ขั้นที่ 3 ในขั้นนี้เป็นขั้นของการ เขียน เรื่องตามที่ได้รับแจกจ่ายมา ซึ่งจะช้าหรือเร็ว ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียน ความสั้นความยาวของ เรื่องที่เขียน และระยะเวลาที่ทาง บรรณาธิการกำหนดไว้

ขั้นที่ 4 เป็นการให้ตัวอักษร คือ พอได้ต้นฉบับมา ทางกองบรรณาธิการจะตรวจดู ต้นฉบับว่า เรียบร้อยสมบูรณ์หรือไม่ ถ้าต้นฉบับสมบูรณ์แล้วก็ให้ตัวอักษรได้เลย แต่ถ้าต้นฉบับยังไม่สมบูรณ์ ทางกองบรรณาธิการอาจต้องมีการตรวจแก้ไขต้นฉบับบางส่วนให้สมบูรณ์ก่อนที่จะมีการให้ตัวอักษร

การให้ตัวอักษรคือการ เลือกแบบและขนาดของตัวอักษรที่พิมพ์ในแต่ละหน้า ตลอดจน ไปถึงการเขียนหัวเรื่องด้วย ซึ่งหลักของการให้ตัวอักษรคือ ต้องดูเนื้อเรื่องว่าเป็น เรื่องที่มี ขนาดความยาวหลายหน้าหรือเป็น เรื่องสั้น ๆ ดูความสำคัญหรือความเด่นของเรื่อง นอกจากนี้ จะดูรูปภาพที่ใช้ประกอบด้วย

ขั้นที่ 5 เรียงพิมพ์ เมื่อได้ต้นฉบับที่ส่งตัวอักษร เสร็จ เรียบร้อยแล้วจะส่งไปให้ร้าน ที่รับเรียงพิมพ์เพื่อเรียงพิมพ์ตัวอักษร ปัจจุบันส่วนใหญ่ใช้การ เรียงพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ซึ่งให้ ผลงานที่สวยงามและเร็วกว่าการ เรียงพิมพ์ด้วยมือ

ขั้นที่ 6 ตรวจรูป หลังจากเรียงพิมพ์เสร็จแล้วจะได้ตัวเรียง เป็นเนื้อเรื่องมา ต่อไป เป็นหน้าที่ของฝ่ายพิสูจน์อักษรที่จะต้องตรวจแก้คำผิดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งตัวสะกดและ ตัวการ์นต์ หรือบางครั้งอาจมีข้อความบางส่วนตกหล่นไป ฝ่ายพิสูจน์อักษรจะต้องจดคำผิด หรือคำ

ที่ตกหล่นเหล่านี้ส่งให้ทาง เรียงพิมพ์ทำให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 7 ฝ่ายศิลป์ พอได้ตัว เรียงที่แก้ตัวอักษรที่ผิด เรียบร้อยแล้ว จะเป็นหน้าที่ของ ฝ่ายศิลป์ที่จะจัดหน้า ทำคัมมี เข้ารูปเล่มก่อนที่จะส่งไปทำเพลท

ขั้นที่ 8 ทำเพลท เป็นการเอาอาร์ต เวอร์คที่ฝ่ายศิลป์ทำเสร็จสมบูรณ์แล้วมาถ่าย เป็น फिल्म เนกาตีฟ แล้วเอาฟิล์ม เนกาตีฟที่ได้ไปจัดหน้า โดยวางแต่ละหน้าให้เข้ายกและให้อยู่ใน ตำแหน่งที่ถูกต้อง เพื่อเอาไปพิมพ์ในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 9 โรงพิมพ์ เมื่อขึ้นคอนต่าง ๆ เสร็จสิ้นแล้วเป็นหน้าที่ของโรงพิมพ์ที่จะดำเนินการต่อไป โดยโรงพิมพ์จะพิมพ์และตัด เย็บ เล่ม ให้เป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย